

Publicerad 2009-07-16 06:52 av Joakim Sjöstrand

Det är mitt hat som skapar dessa rader.

Vittring av primitiva sköten

Du ser mig som ett skralt skal i skålen
En sedesam dimma som bara blåser vidare
Den nabo som du alltid givit en vänlig gest
Du har visst studerat mitt konvolut excellent

Men du fann ej det dystra mellan raderna
Det som existerade bakom den oskyldiga pseudonymen
När ridån halas ner och slutför dygnets hyckleri
slingrar min reala natur fram och ylar efter föda

Min vittring av primitiva sköten gästar
Min hunger driver mig till en fatal hets
Min törst skriar otyglat i mitt vilda innandöme
Min instinkt får tankarna att skena våldsamt ur spår

Se min dröm om dockansikten serverade på en gyllene assiett
Åh dessa orörda siluetter med ögon blå mättar alltid mina drifter

Tänk att få älska dem i oändlig tid i deras små Brustna sprickor
tills torra porslinsskärvorna sadistiskt karvar upp lemmen

Att få fortsätta stimulera de kvarvarande spillrorna ystert
trots att inget medgivande gavs från de stumma läpparna

Att för en disträ sekund få känna den sanna tillfredsställelsen
som är det enda som förstummar mitt absurda inre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakim Sjöstrand med Poeter.se id #6778 innehar upphovsrätten